

1. SITUERING

Het decreet van 8 maart 2013 betreffende de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden bepaalt dat de Vlaamse Regering, binnen een jaar na haar eedaflegging een strategisch plan goedkeurt, waarmee de diverse beleidsdomeinen invulling geven aan de **decretaal vastgelegde doelstellingen** (artikel 4 van het voormelde decreet).

Dit strategisch plan omvat minstens (artikel 8 van het voormelde decreet):

1. een analyse van de context waarin de hulp- en dienstverlening kan worden gerealiseerd;
2. een beschrijving van de algemene en de beleidsdomeinspecifieke strategische doelstellingen;
3. een tijdpad voor de realisatie van de doelstellingen;
4. de indicatoren voor de meting van de voortgang;
5. de ingezette middelen en instrumenten.

Artikel 9 van het voormelde decreet bepaalt dat de gemengde commissie advies verleent aan de Vlaamse Regering over de opmaak van het strategisch plan. Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering tot de uitvoering van hoofdstuk 3 van het decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden bepaalt dat dit uiterlijk 3 maanden na de eedaflegging van de Vlaamse Regering gebeurt.

De gemengde commissie bestaat uit vertegenwoordigers van departementen of agentschappen en van hulp- en dienstverleners uit de bij de hulp- en dienstverlening betrokken beleidsdomeinen (welzijn, gezondheid, cultuur, sport, onderwijs, werk, wonen en integratie en inburgering).

2. STRATEGISCHE OPTIES VOOR HET VLAAMS STRATEGISCH PLAN HULP- EN DIENSTVERLENING AAN GEDETINEERDEN EN GEÏNTERNEERDEN 2025-2030

Midden 2023 evalueerde de gemengde commissie het huidige strategisch plan. Het **tussentijds evaluatierapport** beschreef de uitvoering van het plan, maar bevatte ook een bijsturing aan de hand van 16 nieuwe acties¹. Op 22 december 2023 keurde de Vlaamse Regering de evaluatie en bijsturing van het plan goed. De nieuwe acties boden antwoord op uitdagingen in het werkveld en hielden rekening met de bevindingen van de audit van het Rekenhof over de hulp- en dienstverlening uit 2022. Ook nieuw wetenschappelijke onderzoek, de lokale actieplannen, evoluties zoals de kleinschalige detentiehuisen en projecten die het organisatiemodel moeten versterken met steun van het Europees Sociaal Fonds voedden het bijgestuurde plan.

De voorbereiding voor het nieuwe strategisch plan tot 2030 bouwt hierop verder en vertrekt vanuit de **evaluatie en voortgang van het huidige plan**. De gemengde commissie startte met een reflectie-oefening over de te nemen strategische opties voor het nieuwe plan op haar vergadering van 6 juni 2024. Deze opties werden nadien verder verfijnd in bilaterale gesprekken met het agentschap Justitie en Handhaving, als coördinerende administratie, en samengebracht in dit document.

De gemengde commissie pleit voor een ambitieus, maar realistisch plan dat rekening houdt met de context waarin de hulp- en dienstverlening gedijt. Meer dan ooit weegt de context van het federale gevangeniswezen op de Vlaamse ambities op vlak van hulp- en dienstverlening en re-integratie. Vlaanderen zet volop in op aanbod in de gevangnissen en detentiehuisen en wil vol aan de slag met gedetineerden vanaf dag één van hun detentie.

¹ VR 2023 2212 DOC.1961-2 Tussentijdse evaluatie STRAP – bijlage BIS

Helaas hindert een **gevangeniswezen in diepe crisis** de werking op het terrein. Overbevolking, gebrekkige infrastructuur, penitentiair personeelstekort en stakingen zorgen voor een ongeziene druk op de dagelijkse werking. De uitvoering van de korte straffen en het uitblijven van bijkomende detentiehuisen verscherpt deze situatie. Het aanbod wordt te vaak geannuleerd en Vlaanderen heeft weinig impact op deze beslissing. De afgelopen jaren steeg het aantal stakingsdagen verder: 15 in 2022, 17 in 2023 in 2024 zelfs al 43. Daarnaast lopen er langdurige acties of protocollen in gevangenissen (Sint-Gillis, Gent) die bepaald aanbod structureel onmogelijk maken. De impact voor de re-integratie van gedetineerden is enorm: opleidingen die stoppen, diploma's die niet behaald worden, aanbodverleners die zich terugtrekken, trajecten die onderbroken worden, wachtlijsten die groter worden en reclassering die stropt. Ook onder 'normale' omstandigheden, wanneer er geen staking is, schieten de infrastructuur en werkomgeving te kort. De infrastructuur is ontoereikend en fel verouderd. Er zijn onvoldoende, geschikte lokalen voor individueel- en groepsaanbod. Er is een gebrek aan privacy voor therapie, te weinig verluchting in de lokalen en te weinig geschikte ruimte voor o.a. sportactiviteiten. Er is onvoldoende ruimte voor (beroeps)opleiding en werk en de mogelijkheden voor gedetineerden om te werken in de gevangenis of hun competenties op dat vlak te ontwikkelen raken onderbenut. De veiligheid van de hulp- en dienstverleners is hierbij eveneens een belangrijk aandachtspunt, recente gebeurtenissen wezen immers uit dat de veiligheidsprocedures in de gevangenis niet op punt staan en/of onvoldoende gekend zijn.

De **gevangenis capaciteit breidt verder** uit en volgens de huidig gekende plannen komen er de komende jaren nog eens 994 plaatsen bij². Vanuit Vlaanderen moeten we bijbenen willen we alle gedetineerden kunnen bereiken. De gemengde commissie vraagt in dat kader aan de Vlaamse Regering om telkens Vlaamse middelen voor hulp- en dienstverlening te voorzien in elke nieuwe gevangenis of detentiehuis. Daarnaast verdient het ook aanbeveling om de huidige inzet te berekenen op basis van de reële capaciteit en populatie en niet op basis van officiële capaciteit van het gevangeniswezen, want dat is een onderschatting die leidt tot tekorten in de dienstverlening.

Waar in het huidige strategisch plan een aparte doelstelling staat over **evidence-based/informed werken** pleit de gemengde commissie ervoor om ook in het nieuwe plan deze aanpak transversaal door te trekken over alle doelstellingen. Enerzijds neemt de gemengde commissie de resultaten van het kwalitatief en kwantitatief onderzoek 'Naar de noden en behoeften van langgestrafte (ex-)gedetineerden in Vlaanderen en Brussel' (hierna BRuG-onderzoek³) mee bij het voorstellen van toekomstige prioriteiten en anderzijds zet ze haar schouders onder het centraal verzamelen van gegevens over de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden voor beleidsmonitoring.

Binnen deze context stelt de gemengde commissie **10 strategische opties voor een sterkere hulp- en dienstverlening** voor:

2.1 Maximaal investeren in bestaande en nieuwe vormen van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, om zo alle 7000 gedetineerden te bereiken en hun re-integratieslaagkansen te verhogen. De middelen hiervoor moeten Vlaams zijn zodat het aanbod niet afhankelijk is van andere overheden.

- Door een tekort aan structurele middelen bereiken we niet alle gedetineerden, zijn er wachtlijsten en maken organisaties keuzes. Daarnaast ontbreekt er cruciaal aanbod in de gevangenissen zoals op vlak van preventieve gezondheidszorg, verslavingszorg, gedragstraining, etc. Tijdelijke

² Nieuwe plaatsen in Leopoldsbuurg (312), Ruiselede (85), Ninove (25), Olen (57), Zelzate (40), Genk (40), Antwerpen (40), Oostende (20), langer openblijven van Antwerpen (200) min sluiting van Hoogstraten (-125) en het nog op te richten nieuwe forensisch detentiecentrum voor gedetineerden met psychische en psychiatrische problematiek (300).

³ Brosens, D et al. (2024). 'Het BRuG-project. Een grootschalig onderzoek naar re-integratie van personen in gevangenissen in Vlaanderen en Brussel'.

projectmiddelen om aan de noden te voldoen volstaan niet en zorgen bijkomend voor job-onzekerheid bij personeel en dus voor heel wat verloop, onderbreking van het aanbod en opnieuw wachtlijsten. Cijfers van het Rekenhof bevestigen dat deze wachtlijsten samenhangen met het personeelstekort. Het Rekenhof berekende dat om te voldoen aan de vraag er uitbreiding nodig is van personele middelen, zoals een verhoging van 38% voor trajectbegeleiding bij de Centra voor Algemeen Welzijnswerk, 42% voor onderwijscoördinatie bij VOCVO vzw en een verviervoudiging van de therapeutische capaciteit bij de Centra voor Geestelijke Gezondheid⁴. Ook op vlak van de andere domeinen zoals sport, cultuur, werk, TANDEM zijn gelijkaardige stijgingen aan de orde.

- Aanbod op de door de Vlaamse regering aangeduide prioritaire domeinen begeleiding bij onderwijs, werk, geestelijke gezondheid en wonen is inderdaad cruciaal voor re-integratie. Daarnaast adviseren we om in het strategisch plan ook blijvend aandacht te hebben voor aanbod rond welzijn, sport, cultuur (en bibliotheek) en vrijetijd wat naast positieve effecten tijdens detentie ook bij vrijlating van nut is voor dagbesteding en aansluiting bij het lokale verenigingsleven en de samenleving in het algemeen.
- Bestaande pilootprojecten die inspelen op hiaten in de hulp- en dienstverlening en hun nut bewijzen verdienen verduurzaming, zoals onder meer de leerloopbaanbegeleiding, het hulp- en dienstverleningsplan en de lokale projecten gefinancierd met het Europees Sociaal Fonds.
- De federale overheid financiert een deel van de hulp- en dienstverlening mee, zoals de aanmoedigingspremies en materialen voor beroepsopleiding, welzijnsprojecten en kinderbezoek, drughulpverlening en drugvrije afdelingen, ICT-materiaal en andere groepsactiviteiten. De gemengde commissie adviseert om een werkingsbudget per gevangenis en detentiehuis toe te kennen om de eigen werking autonoom te financieren en te bepalen.

2.2 Aan de slag met gedetineerden vanaf dag 1 van de detentie, om hen toe te leiden naar de juiste actoren en hun recht op hulp- en dienstverlening te garanderen. Het traject en de actoren die betrokken zijn vóór detentie zijn hierbij ook van belang en verdienen meer verbinding met het detentietraject om geen tijd te verliezen.

- Op vlak van onthaal adviseren we om de geleerde lessen van het huidige strategisch plan breder uit te rollen na evaluatie. In de gevangenis van Hasselt onthaalt een verenigde eerste lijn, waarbij verschillende diensten samenwerken, de gedetineerde om die vervolgens sneller te kunnen doorverwijzen naar hulp- en dienstverlening op maat. Deze aanpak zorgt voor een betere inschatting en ondersteuning van het detentietraject nadien. Daarnaast biedt het rapport van SAM vzw naar de 'Optimalisering van de praktijken met betrekking tot het onthaal van gedetineerden' handvaten voor een meer consequente aanpak van het onthaal van gedetineerden over de verschillende gevangenissen heen, het wegwerken van de huidige lacunes en dubbele werking en de bevordering van de zorgcontinuïteit. Zoals bijvoorbeeld het gebruiken van een leidraad voor onthaal, groepsonthaal als aanvulling en geactualiseerde afspraken tussen justitieel welzijnswerk en de psychosociale dienst.

2.3 De brug van binnen naar buiten de gevangenis als een prioriteit beschouwen voor een geslaagde re-integratie in de samenleving, om zo de drempels die bestaan bij vrijlating weg te werken en gedetineerden duurzaam te re-integreren.

- Gedetineerden kampen al voor detentie met noden op vlak van woonst, een job en een inkomen, en missen ook vertrouwenspersonen of hulp bij psychische problemen, aldus het BRuG-onderzoek. Een detentie mag deze problemen eigenlijk niet versterken en bij vrijlating moeten we deze nieuwe drempels vermijden en nieuwe detenties voorkomen. Het importmodel is er net om de begeleiding binnen en buiten vlot te laten aansluiten, maar in de praktijk gebeurt dit te weinig. De

⁴ Audit hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, verslag van het Rekenhof, juni 2022.

diensten en organisaties moeten meer continuïteit inbouwen op de brug-binnen-buiten zodat gedetineerden vlotter de weg vinden.

- Ondersteuning bij vrijlating is cruciaal. De OTIS-werking in Antwerpen en Gent vangt in dit kader een belangrijk hiaat op. De (ex-)gedetineerde krijgt er steun van ofwel enkel een hulpverlener (waar nodig), ofwel enkel een buddy (waar kan) ofwel duobegeleiding (ook waar nodig) en dit kan ook veranderen gedurende het traject. Daarnaast zorgt een netwerker voor sensibilisering bij diensten buiten opdat gedetineerden er makkelijker kunnen aanhaken. Ook in de provincies West-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en Limburg is deze werking nodig. Andere goede praktijken zijn bijvoorbeeld de vrijwillige nazorg voor ex-gedetineerden met psychische kwetsbaarheden in Brugge en het project 'Start-2-Coach', waarbij gedetineerden via sport een nieuw netwerk opbouwen dat hen helpt bij de overgang naar buiten
- Wie vrijkomt onder voorwaarden komt terecht bij het justitiehuis. De samenwerking tussen de hulp- en dienstverlening en het justitiehuis moet veel sterker. Er is nood aan een kader voor doorverwijzing en uitwisseling van informatie.
- Het creëren van bewustzijn bij de lokale besturen over hun rol ten aanzien van justitiabelen is nodig. Zij kunnen er voor zorgen dat (ex-)gedetineerden al tijdens en na hun detentie hun weg vinden naar hun gemeente/stad via bijvoorbeeld het geïntegreerd breed onthaal of waar nodig een centraal en laagdrempelig 're-entry-loket' voor (ex-)gedetineerden. Daarnaast kan elk bestuur een referentieambtenaar detentie aanwijzen die het professionele aanspreekpunt is voor de gevangenen, detentiehuisen en re-integratieactoren. De ideale referentieambtenaar kent de regelgeving ter zake, de rechten en plichten van (ex-)gedetineerden, legt actief contacten met de justitiële sector, is de voortrekker van het lokale beleid rond re-integratie van (ex-)gedetineerden en sluit aan bij netwerkmomenten rond dit thema.
- Aanbod op vlak van budgetbegeleiding, budgetbeheer en schuldbemiddeling dient ook tijdens detentie te bestaan. Uit het BRuG-onderzoek blijkt dat 71% van de bevroegde gedetineerden schulden had. Gerechtskosten of slachtofferfonds (39,3%) en schulden bij slachtoffers (19,6%) waren het meeste voorkomend. Hier al tijdens detentie een aanpak rond ontwikkelen helpt de re-integratie.

2.4 Extra aandacht voor specifieke doelgroepen, om zo gespecialiseerd aanbod op maat te realiseren dat inspeelt op de noden van de doelgroep en de samenleving.

- Het doelgroepenbeleid in het huidige strategisch plan werkt. De focus zorgt voor gericht en extra aandacht voor doelgroepen met specifieke noden. De gemengde commissie wil op dit elan verder door de acties voor de huidige doelgroepen (geradicaliseerden, gedetineerden met een psychische/psychiatrische problematiek, veelplegers en daders van intrafamiliaal en seksueel geweld) te continueren, nieuwe acties te ontwikkelen voor de doelgroepen uit het regeerakkoord (jongvolwassenen en daders met multiproblematieken) en bijkomend te investeren in beklaagden en kinderen en naasten van gedetineerden. Aandacht voor doelgroepen mag niet ten koste gaan van de middelen voor het reguliere aanbod en vereist de nodige inzet.
- Beklaagden zijn een doelgroep die vaak uit de boot valt. Vaak start aanbod pas als gedetineerden in bepaalde tijdsvoorwaarden zitten of blijven ze zo kort in de gevangenis dat er (nog) geen aanbod op maat bestaat. Meer aandacht voor aanbod voor deze doelgroep is nodig.
- Vanuit Vlaanderen moeten we het kinderbezoek sterker kunnen ondersteunen en is er meer aandacht nodig in het algemeen voor kinderen met een ouder in detentie.

2.5 Zelf bouwen aan de digitalisering tijdens detentie, om vooruit te gaan met het digitaal en *blended* aanbod, om gedetineerden hun digitale skills te versterken en de Vlaamse medewerkers alle digitale faciliteiten te bieden die nodig zijn tijdens hun werk.

- De digitaliseringsgolf in de gevangenissen komt niet op gang. Vlaanderen moet dit zelf in handen nemen. Het Vlaams aanbod heeft baat bij eigen mobiele hard- en software (bv. via tablets, lescomputers en e-readers) waarmee gedetineerden opleidingen kunnen volgen, toegang hebben tot toepassingen in functie van hulp, werk, woonst en sociale administratie. Dit verhoogt hun verantwoordelijkheid in het voorbereiden van hun re-integratie.
- Aan het federale dienstenplatform op cel (waarmee gedetineerden tv kijken, communiceren met personeel waaronder hulp- en dienstverleners, informatie op lezen) werken we actief mee omdat het een tool is die de digitale kloof mee verkleint.
- Ook voor het Vlaams personeel moeten we zelf meer faciliteiten voorzien om in de gevangenis vlot te werken: mobiel internet, digitale toepassingen voor bijvoorbeeld beheer en reservatie van lokalen en vlotte toegang van laptop en ander materiaal.

2.6 Een communicatiebeleid voor de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, om gedetineerden beter naar het aanbod toe te leiden met extra aandacht voor de groep die geen landstaal kent. Inzetten op geletterdheid, helder taalgebruik en diverse communicatie- en informatiekanalen is van belang.

- Het BRUG-onderzoek wijst uit dat het gebrek aan informatie over het aanbod een grote barrière is om niet of niet vaker aan activiteiten of begeleiding deel te nemen in de gevangenis. Er is nood aan gestroomlijnde en efficiënte communicatie op Vlaams niveau, want één op vijf gedetineerden weet niet welke begeleidingen er aanwezig zijn en 14% is niet op de hoogte van het groepsaanbod.
- Anderstaligen bereiken is eens zo moeilijk, omdat ze de taal (nog) niet kennen. Deze groep is groot en naast informatie hebben ze ook aanbod nodig, zoals taalopleiding of niet-talig aanbod. Voor hulp- en dienstverleners belemmert de taalbarrière een kwalitatieve werking. Er is nood aan tolken en vertaalcomputers. Ook medegedetineerden moeten we meer een aanvullende rol hierin laten opnemen.
- Communicatie moeten we ook extern voeren, om de hulp- en dienstverlening meer in de kijker te zetten en een positief verhaal over re-integratie(kansen) de wereld in te sturen.

2.7 Gedetineerden verantwoordelijkheden geven en stimuleren om verantwoordelijkheid te nemen, zo kunnen ze autonomer handelen en zelf meewerken aan de uitbouw en organisatie van de hulp- en dienstverlening en dit op alle niveaus.

- In het huidig detentiesysteem hebben gedetineerden amper verantwoordelijkheden of taken. Dit versterkt hun isolement en perkt hun sociale, huishoudelijke en andere vaardigheden in. Binnen het huidige strategisch plan groeide de expertise over hoe gedetineerden zelf aanbod kunnen organiseren of hieraan bijdragen, voornamelijk in sociaal-sportieve hoek. In het nieuwe strategisch plan moeten we verder gaan, dit opentrekken naar andere domeinen en niveaus om gedetineerden te betrekken bij alle stappen van het beleid en de praktijk. Hiervoor is een duidelijk kader nodig rond het waarom, de verwachtingen en de output van deze aanpak.
- Een onderdeel van participatie is werken met *peers*, waarbij gedetineerden andere gedetineerden onthalen, ondersteunen, helpen enz. Dit is ondersteunend aan de professionele werking. Uit het BRUG-onderzoek blijkt dat 38,4% van de respondenten medegedetineerden als een belangrijke bron van hulp beschouwen. Ook inzetten op ervaringsdeskundigheid tijdens en na detentie is een hulpmiddel bij re-integratie waar we meer op kunnen inzetten.

2.8 Het organisatiemodel van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden blijvend evalueren en innoveren, om zo de efficiëntie ervan en uiteindelijk het aanbod op maat voor gedetineerden te verbeteren.

- De kracht van het organisatiemodel zit in het netwerkgegeven dat toelaat om vanuit verschillende hoek naar de (multipale) problemen van gedetineerde te kijken en hierop een multidisciplinair

antwoord te bieden. Dat is en blijft nodig om de re-integratie te realiseren en te zorgen dat gedetineerden versterkt buiten komen.

- Casusregie is er te weinig, maar het is hét instrument om het detentietraject en daarna vorm te geven op een manier die samenhangend is en zorgt voor de gewenste interventies en opvolging daarvan.
- De evaluatie van de netwerkorganisatie binnen het huidig strategisch plan leidde al tot innovaties. Lokaal verenigde men in Hasselt de eerste lijn om gedetineerden juist en sneller door te verwijzen naar gepast hulp. Antwerpen en Gent innoveerden meer op het einde van de detentie door de samenwerking op te zoeken tussen vrijwilligers, professionals en netwerkers die allen samen de gedetineerden beter ondersteunen bij vrijlating. Ook elders raden we aan om hiermee aan de slag te gaan. Op bovenlokaal niveau maakten we na evaluatie ook het Directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen raadgevend lid van het overlegmodel en adviseerden we om nieuwe partners vast te betrekken met een rol naar gedetineerden, zoals bv. het Agentschap Opgroeien voor wat betreft kinderen van gedetineerden.
- Evalueren betekent ook de nodige data over de hulp- en dienstverlening centraler beschikbaar maken, om informatie te verzamelen over aanbod, bereik en het profiel van gedetineerden. Met steun van het Europees Sociaal Fonds startte een project om werk te maken van een bovenlokale datastrategie. Advies hierbij is om bij dataverzameling te streven naar het vermijden van dubbele registratie, op voorhand uit te klaren waarvoor data dienen en een beleidsdomein overstijgend juridisch kader op te maken.

2.9 Kleinschalige, gemeenschapsgerichte detentievormen ondersteunen en het aanbod hulp- en dienstverlening er verder uitbouwen.

- In een detentiehuis is vandaag veel meer mogelijk dan in een klassieke gevangenis op vlak van hulp- en dienstverlening. Het is een detentievorm op maat van re-integratie, waarbij gedetineerden verantwoordelijkheid kunnen opnemen en de link met de samenleving veel nauwer is omwille van het open karakter ervan.
- Structurele middelen vanuit de verschillende domeinen zijn nodig in deze nieuwe inrichtingen om er de hulp- en dienstverlening en re-integratie te realiseren.
- Het concept van 'gemeenschapsgerichte' detentie vorm geven en meenemen in het volgend strategisch plan en er zowel in detentiehuizen en gevangenissen mee aan de slag gaan in samenwerking met de federale partners.

2.10 Het evenwaardig partnerschap met de federale overheid actief opzoeken, om nog meer te wegen op het beleid dat de hulp- en dienstverlening aanbelangt.

- Het samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de federale overheid op vlak van hulp- en dienstverlening werd hernieuwd en de naleving ervan is cruciaal. Bij niet naleving vraagt de gemengde commissie om hier gevolg aan te geven op alle niveaus.
- De bevoegdheidsverdeling inzake gezondheidszorg is complex en leidt tot onduidelijkheid en inefficiëntie op het terrein. Een actieve bijdrage aan de bevoegdheidsverdeling blijft belangrijk om vanuit iedere overheid verantwoordelijkheid op te nemen en een goede gezondheidszorg samen te realiseren.

3. VERVOLGSTAPPEN

Voor de opmaak van het nieuwe strategisch plan bespreekt de gemengde commissie de strategische opties verder op haar vergadering van 5 december 2024. Een omgevingsanalyse en signalen en aanbevelingen vanuit de lokale beleidsteams zal dit proces mee voeren.

Op basis van het geformuleerde strategisch kader (omgevingsanalyse en strategische opties) zal de gemengde commissie in de periode januari-mei 2025 concrete doelstellingen voor het strategisch plan formuleren. Hierbij is het de bedoeling om het aantal strategische doelstellingen beperkt te houden, te focussen op gezamenlijke (domeinoverstijgende) doelstellingen en het aantal operationele doelstellingen en acties beheersbaar te houden. Gekoppeld aan de concretisering van de strategische opties naar strategische en operationele doelstellingen (en vervolgens naar projecten, processen en acties met een specifiek tijdsplan), zal de gemengde commissie ook indicatoren bepalen voor de voortgang van het strategisch plan.

Uiterlijk tien maanden na de eedaflegging van de Vlaamse Regering bezorgt de gemengde commissie een voorontwerp van strategisch plan aan de Vlaamse Regering (artikel 3 van het voormelde besluit). Binnen een jaar na haar eedaflegging, dus uiterlijk op 30 september 2025, keurt de Vlaamse Regering het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden en geïnterneerden 2025-2030 goed (artikel 8 van het voormelde decreet).

Artikel 7 van het voormelde besluit bepaalt verder dat uiterlijk 6 maanden nadat de Vlaamse Regering het strategisch plan heeft goedgekeurd, elk beleidsteam (uit de lokale gevangenis of het detentiehuis) zijn lokaal actieplan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden aan de gemengde commissie bezorgt. Het lokaal actieplan heeft een duurtijd van 30 maanden.

De gemengde commissie staat bovendien ook in voor het opvolgen van de voortgang in de uitvoering van het strategisch plan door aan de Vlaamse Regering te rapporteren op basis van de indicatoren geformuleerd in het strategisch plan, het uitbrengen van advies aan de Vlaamse Regering over de bijsturing van het strategisch plan en het aanbieden van ondersteuning en vorming voor de hulp- en dienstverleners (artikel 9 van het voormelde decreet en artikel 3 van het voormelde besluit). Bij de uitvoering van deze opdrachten dient de gemengde commissie telkens rekening te houden met de evaluaties van de lokale actieplannen, vermeld in artikel 10 van het decreet van 8 maart 2013.

Uiterlijk drie jaar na de goedkeuring van het strategisch plan dient de Vlaamse Regering de uitvoering van het plan te evalueren, en zo nodig bij te sturen. Het strategisch plan, en elke bijsturing ervan, wordt meegedeeld aan het Vlaams Parlement